



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Malvm Svmmi Mali Sive De infinita grauitate peccati
mortalis Libri Qvinq[ve]**

Pelecyus, Johannes

Monachii, 1615

VI. Mala conscientia dirè torquet, & cruciat hominem improbum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52025](#)

16bur impij, id est, gratiam, &
ipse nesciuit, ito aliquando
cuenit, ut ad senectutem perue-
niat, & in miserrima hac igno-
rantia perseueret. Miserrimam
dixi ignorantiam, quia vt ait D.

Augustinus: *Quid est miserius mi-* Lib. 1.
ser non miserante se ipsum? Qui hac Confes. c. 18
ignorantia laborat, Christum
non querit vt enim rem aliquā,
quam amissi queras, amisisse
et illam animaduertas necesse
est. Non querit redimi, ait Beinar- Ep. 190. ad
dus, qui se nescit esse captiuum; si non *Inno. c.*
querit redimi festinat eō, ubi neque
opus, neque ratio erunt. Impie Mi-
cha euigila.

CAPUT VI.

Mala conscientia dire torquet & cru-
ciat hominem improbum.

Non cessat enim illa horribil i-
li verme, q̄ in ea ex putre-
dine peccati mortalis nascitur,

P 6 homi-

hominē impium rodere, reprehendere, timorib⁹ & tristitijs vige-re, & ad pœnitudinē excitare.

Gen. 4. 7.

Id futurum prædixit Dominus Cain, cùm ita eū alloquitur: Nonne si bene egeris, recipies; sī autē mali statim in foribus peccatiū aderit? peccatiū, hoc est, punitio peccati nisi quod, vt immanis leo pro foribus tuis, o impie, accubabit, ut te exterreat, & conscientiæ vocib⁹, de æterna pœna parata moneat, & ob Deum offendit im- placabiliter reprehendat? Affimat idipsum Propheta his ver-

Hier. 2. 19. bis. Arguet te malitia tua, et auer-sua increpat te. Crucē & carnifi-cinam eandē indicat Iob his ver-

Iob. 15. 21. bis: sonitus terroris semper in auribus illius (impij) & cū pax sit, ille semper insidias sufficitur: non credit quod reuerti possit de tenebris ad lucē

Prom. 28. 1. circūspectans vndiq; gladiū. Et **Sap. 17. II.** sapiēs: Fugit impius nemine persequē-

te, III.

repre-
tijs vr-
icitare,
ominus
ar: Nor-
utē male
it? pec-
ati nīl
oro fo-
abit, vi-
tiae vo-
ta mo-
um im-
Afr-
is ver-
5 auersa
carnifi-
is ver-
auribum
e semper
t quod
ad lucē
iū. Et
ersequē-
te illa-

re, iustus autē quasi leo absq; terrore e-
rit. Et rursum: Cū sit timida ne-
quitia, dat testimoniuū condem-
nationis; semper enim præsu-
mit sœua, perturbata conscién-
tia. Sancti Patres his concinunt.

D. Ambrosius: Nulla, inquit, L.3. Offic.
pena est grauior vulnera conscientia, c.4. &c. 1.
nec ullum severius iudicium quam
domesticum illud, quo quisque iudicat
seipsum esse reum. D. Augustinus
eandem afflictionē indicat, cum
ita scribit: peccatoribus non est locus Ad ps. 36.
in his, quæ foris sunt, quia ibi patiun-
tur tribulationes, ubi conscientia illos
non consolatur. Non est bene illis secū,
quia bene esse cū malo non potest; qui si-
quis autem malus est, male secum est.
Torqueatur necesse est sibi, seipso tor-
mento; ipse enim est pœna sua quena
torquet conscientia sua. Fugit ab ini-
mico, quō potuerit, à se quō fugiet?
scitè Chrysostomus: Conscientia
peccati, formidinis mater; spinis indor-

P 7 mit.

*lib. 4. de
cons. pr. 2.*

mit, qui mala conscientia quietem
querit. Et Boetius: *sicut bonis
merces est bonitas, ita malis iniquitas
supplicium.* Exempla idem de-
monstrant. Alexander M. cum
Clytum sibi & carissimū & ma-
ximè fidelem inter epulas temu-
lētus perfodisset, facinore post-
modum intelle&to, conscientia
sceleris furēs, mortem, nisi à cir-
cumstātibus fuisset prohibitus,
sibi intulisset. Nero, matie im-
piè perempta, sceleris conscienciam
nō ferens, furiarum verbe-
ribus ac telis ardentibus vrgeba-
tur. Caligula ad minima toni-
trua caput obuoluebat, ad ma-
iora sub lectum cōdere solebat;
obuoluit & condidit cōscientia
malī. Instat igitur à tergo sem-
per Nemesis stricto ense, ut pro
meritis malū puniat, mordeat,
perstringat, nec finem facit, do-
nec ad officium redeat. Magnæ
con-

contrā
consci-
entia do-
substanc-
est in co-
cator nu-
per viue-
Hic murt
Nil consci-

In Vol
e

Or
bet
gis, & a
lud inc
diana, l
nos doc
bet, su
que, vt
quō mi
interdu

contrà consolations sunt in conscientia bona; bona conscientia domus est quietis; Bona substantia est, vbi peccatum non est in conscientia. Vis ergo peccator nunquam esse tristis, sensu perviue bene.

*Hic murus ahencus esto,
Nil consire sibi, nulla pallescere culpa.*

CAPUT VII.

*In Voluntatem magnas strages
edit peccatum morti-
ferum.*

Originali enim peccato la-
befactatam, labefactat ma-
gis, & ad malum pronam, ad il-
lud inclinat amplius, vt quoti-
diana, proh dolor, experientia
nos docet. Id deinde studio ha-
bet, sui iteratione repetitione-
que, vt cum cauere non potest,
quod minus in bonum voluntas
interdum feratur, tardè tamen
& dif-